Posudek vedoucího diplomové práce Jany Košťálové na téma „ Odpovědnost za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem“.

Autorka zvolila téma práce, které je na pomezí hmotného a procesního práva a dotýká se i dalších řízení mimo oblast občanského práva procesního. Zvládnutí tématu proto vyžaduje širší znalosti, pokud má být zvládnuto jako celek.

Úvodem konstatuji, že se autorce v podstatě podařilo uvedené dopady a rozsah tématu zvládnout a dodržet. K obtížnosti a aktuálnosti tématu přistupuje i relativně omezený zdroj poznání včetně judikatury a proto byla autorka k dobru věci odkázána zejména na své samostatné úsudku.

Práce je zpracována systematicky a přehledně, když se autorka v úvodních částech omezila jen na nejnutnější charakteristiku obecné úpravy náhrady škody a soustředila se na vlastní obsah tématu práce.

Práci bych z tohoto hlediska rozčlenil do tří hlavních částí: odpovědnost za nezákonné rozhodnutí a nesprávný úřední postup v obecnější poloze, promítnutí této odpovědnosti do přípravného řízení a trestního řízení a samotné soudní řízení z procesního hlediska.

Co mi do jisté míry v práci chybí, je alespoň stručná úvaha, jak bude posuzována náhrada škody ve světle nového občanského zákoníku, tedy zda bude nutno tuto úpravu promítnout formou novelizace existující právní úpravy odpovědnost státu. Autorka se zde zabývá v podstatě pouze úvahou, zda by uvedená odpovědnost neměla být součástí úpravy obsažené v občanském zákoníku či nikoliv.

K práci má jen několik drobných připomínek:

Na straně 23 je stručně zmíněn a citován komentář k zákona, kde je uvedeno, že stát odpovídá i za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem při vyhlašování zákona. Autorka by se měla vyjádřit, kdo by za stát v takovém případě odpovídal a co si lze pod nesprávným úředním postupem představit ?

Na straně 24 je citován komentář, který označuje finančího arbitra za úřední osobu a tedy jeho činnost za úřední postup státu. Zde se nabízí srovnání s činností rozhodce, která je naopak z pojmu úřední postup státu vyloučeno. Zajímal by mě autorčin názor na uvedené srovnání obou rozhodovacích činností.

Kapitola 2.6.2 je nazvána „subjekty jednající jménem státu“, což se mi zdá jako nepříliš přesné, protože např. organizační složka státu není právním subjektem.

Přes uvedené detailní připomínky hodnotím práci jako zdařilou s využitím citovaných zdrojů užitých při vyhotovení práce.

Při obhajobě, kterou doporučuji, bych chtěl, aby se autorka vyjádřila ke vztahu existující právní úpravy k úpravě náhrady škody podle nového občanského zákoníku.

Práci hodnotím stupněm : Velmi dobře

JUDr. Tomáš Pohl

V Praze dne 10.8. 2013